

- Szívstimulátorok teljes választéka

A szív állandó tevékenységét elektromos parancsok szabályozzák, melyeket egy ingerületképző és ingerületvezető rendszer generál. Ez a bonyolult rendszer, mely az egész szívet behálózza, teszi lehetővé a szív szabályos összehúzódását. Bizonyos körülmények között, ha ez a rendszer sérül, ezek a parancsok vagy létre sem jönnek, vagy nem érnek el a szívhez.

A következmények az enyhe rossz közérzettől (szédülés, levegőhiány, fáradtság, aluszékonyság) egészen a súlyosig mehetnek (szívelégtelenség, eszméletvesztés, hirtelen halál). Ilyen kórkép esetében a gyógyszeres kezelés lehetősége ki van zárva. Az egyetlen megoldás egy szívstimulátor beültetése. Ez elektromosan ingereli a szívet, kiváltva az összehúzódásokat.

A stimulátor egy minimális ingerlési frekvenciát biztosít, de nem tudja megállítani a szív saját ritmusát, ha az bizonyos esetekben/helyzetekben meghaladja a készülék beállított minimális frekvenciáját. Vannak speciális stimulátorok, amelyek megelőzőképpen vagy gyógyító hatással léphetnek közbe a pitvari ritmuszavarok esetében (főleg a pitvari fibrilláció esetében), hogy megelőzzék a gyors ritmusú epizódok kialakulását.

Az ingerlő készülék magából a stimulátorból áll (egy karóra nagyságú és formájú), melyet bőr alá helyeznek be (vagy izom alá) a váll területére, és az ingerlő katéterekből (1-3 darab, melyek különleges elektromos vezetők), melyek kapcsolatot létesítenek a szív és a stimulátor között, követve a nyaki régió alapjától a nagy vénákat. Több stimulátor típus is létezik (egy kamrás, két kamrás és három kamrás), melyek alkalmazkodnak úgy a ritmuszavarhoz, mint a páciens betegségéhez. Másképpen fogalmazva, minden betegnek külön szív stimulálása van, és ez a megfeleltetés a szakorvos feladata. A beteg patológiájával nem összeférhető stimulátor használata súlyos következményekkel járhat (pacemaker szindróma, szívelégtelenség, pitvari fibrilláció).

A beültetési eljárás viszonylag egyszerűen zajlik. Helyi érzéstelenítésben egy néhány centiméteres metszést ejtenek a váll területén (általában bal oldalon), valamelyik helyi vénán keresztül (v. cefalica, v. axilaris, v. subclavia) bevezetik a 1-3 katétert egészen a szív belsejébe, pontosan meghatározott helyre (jobb pitvar, jobb kamra, bal kamra). Miután ellenőriznek bizonyos elektromos paramétereket, rögzítik a katétereket, összekötik az ingerlőkészülékkel és zárják a sebet. Az eljárás időtartama kb. 1 óra. A beteg a következő órákban már mozoghat, az eljárást követő napon pedig otthonába bocsájtható. A beteg egy komplex követési programba kerül be, mely magába foglalja a készülék időnkénti programálását (általában két évente), melyet egy speciális számítógép segítségével valósítanak meg.